

15 FEBRUARI 2015 – ZESDE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

LEVITICUS 13, 1-2.45-46

De Heer sprak tot Mozes:

„Heeft iemand een gezwel, uitslag of een vlek op zijn huid en gaat het lijken op huidziekte, dan moet men hem bij de priester Aäron of bij een priester van diens geslacht brengen.”

„Degene die aan huidziekte lijdt, moet in gescheurde kleren lopen en zijn haren los laten hangen; hij moet zijn baard bedekken en roepen: ‘Onrein, Onrein!’ Zolang de ziekte duurt, is hij onrein; hij moet apart wonen en buiten het kamp blijven.”

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF AAN DE KORINTIERS

10, 31 — 11, 1

Broeders en zusters,

Of gij eet of drinkt, of wat gij ook doet, doet alles ter ere Gods. Geeft geen aanstoot, noch aan joden, noch aan Grieken, noch aan Gods Kerk; ook ik tracht allen zoveel mogelijk ter wille te zijn en ik zoek niet mijn eigen voordeel, maar dat van de gemeenschap, opdat allen gered worden.

Weest mijn navolgers zoals ik het ben van Christus.

EVANGELIE

MARCUS 1, 40-45

In die tijd kwam er eens een melaatse bij Jezus die op zijn knieën viel en Hem smeekte: „Als Gij wilt, kunt Gij mij reinigen.” Door medelijden bewogen, stak Jezus de hand uit, raakte hem aan en sprak tot hem: „Ik wil, word rein.” Terstond verdween de melaatsheid en was hij gereinigd.

Terwijl Jezus hem wegstuurde, vermaande Hij hem met klem: „Zorg ervoor dat ge aan niemand iets zegt, maar ga u laten zien aan de priester en offer voor uw reiniging wat Mozes heeft voorgeschreven, om ze het bewijs te leveren.”

Eenmaal vertrokken, begon de man zijn verhaal overal in het openbaar te vertellen en ruchtbaarheid aan de zaak te geven, met het gevolg dat Jezus niet meer openlijk in de stad kon komen, maar buiten op eenzame plaatsen verbleef. Toch kwamen de mensen van alle kanten naar Hem toe.

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Luc DEVISSCHER —

Over huidvraat en geratel

EVANGELIE • In Kafarnaüm raakte Jezus steeds verder van huis. Hij was er heengegaan als de verkondiger van het Koninkrijk van God, maar werd door de inwoners van de stad aanzien als een weldoener voor hun eigenbaat. Hij genas er de zieken en dreef boze geesten uit. Van enige vorm van bekering, geloof of zelfs maar begrip over waar het goede nieuws om gaat, was nauwelijks sprake (zie vorige zondag).

Op zijn ronde door Galilea komt een melaatse op Jezus af. De Nieuwe Bijbelvertaling gebruikt voor melaatsheid het woord *huidvraat*. Het is een ziekte die aan het vel zit. Bovendien raakt de huidvraatlidder in een sociaal isolement. Naar menselijke maatstaven is hij afgeschreven. De man maakt een knieval voor Jezus en smeekt om hulp. Jezus is diep geraakt door zijn bede. Hij strekt zijn hand uit en raakt hem aan. Een geraaktheid van mededogen doet de ziekte verdwijnen. De man wordt opnieuw rein van huid.

Jezus vreest voor een herhaling van Kafarnaüm. Nogal onvriendelijk stuurt Hij de genezen huidvraatlidder de laan uit. Hij bezweert hem niemand iets te zeggen over zijn reiniging. Wel moet de man zich laten zien aan de priester en een offer brengen zoals bepaald wordt in de wet van Mozes (zie Leviticus 14, 1-32). Maar eenmaal hij vertrokken is, is het hek natuurlijk vlug van de dam. De man ratelt overal rond wat er met hem gebeurd is. Hoe zou je zelf zijn?

Weggaan uit Kafarnaüm heeft niet mogen baten voor de verkondiging. Meer nog, Jezus kan nu zelfs in de andere steden niet meer in het openbaar verschijnen. Ook op de eenzame plekken blijven ze van overal naar Hem toekomen. Als het zo voortgaat, zal er van het Koninkrijk van God niet veel in huis komen. Achtervolgers genoeg, maar echte volgelingen? Slechts een handjevol, meer niet. Niettemin heeft Jezus bij zijn eerste optreden meteen een aantal heilige huisjes neergehaald. Zo drijft Hij in de synagoge boze geesten uit en geneest Hij mensen tijdens een sabbat. Geestdrift drijft Hem zelfs tot het doorbreken van taboes waarbij het onraakbare wordt aangeraakt.

In zijn contact met huidvraat toont Jezus dat mededogen sterker is dan angst en verboden. Hij wordt bewogen tot handelen. Zijn woorden worden handen. „Als Gij wilt, kunt Gij mij reinigen”, had de man gezegd. „Ik wil het”, antwoordt Jezus. „Word rein.” Hier wordt zonder twijfel meer verkondigd over het komende Koninkrijk dan in de synagogen van Galilea of elders. Die beweging naar mensen verdient navolging.

EERSTE LEZING • De angst voor huidziekten zat er zo diep in dat de regels om ermee om te gaan als het ware door God zelf gedictieerd werden aan Mozes. Het leven staat op het spel en dat ligt in de handen van God. Daarom ook wordt de herkenning en de behandeling ervan toevertrouwd aan een priester. De huidvraatlidder zelf moet zich door allerlei uiterlijk vertoon kenbaar maken en afzonderlijk gaan wonen. Hij of zij is een dode.

LEZING UIT PAULUS • Paulus wil in Korinte de zielen redden. Dus staat alles wat hij doet gericht op de zaak van God. „Eet en drink wat je wil”, zegt Paulus. „Maar zorg dat je in alles wat je doet niemand voor het hoofd stoot.” Aanstootgevende cartoons zullen Paulus zijn ding niet geweest zijn, tenzij hij er iemand mee kon winnen voor Christus. Voor hem primeert het belang van de gemeenschap op dat van de enkeling. Daar legt hij de grens van de persoonlijke vrijheid. De beperkingen die hij zichzelf oplegt zijn beperkingen omwille-van-de-andere. Alles ziet hij in het perspectief van het heil „opdat allen gered worden”. Daarbinnen hebben de Korintiërs alle vrijheid van handelen en mogen zij met onbevangen hart de wereld tegemoet treden.

De commentaren op de Schriftlezingen zijn te volgen op Twitter via @DevisscherLuc
Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be